

Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17 (¹) angående en anmeldelse i sag nr. IV/32.150 — EBU-Eurovision-System

(90/C 251/02)

1. Den 3. april 1989 indgav Den Europæiske Radiounion (EBU) en anmeldelse til Kommissionen af sine regler for erhvervelse af tv-rettigheder i forbindelse med sportsarrangementer, for udveksling af sportsprogrammer inden for rammerne af Eurovision og for tredjeparters kontraktmæssige adgang til sådanne programmer. Sammen med denne anmeldelse anmodede EBU om udstedelse af en negativattest eller, subsidiært, en fritagelse i henhold til EØF-Traktatens artikel 85, stk. 3.

I. Organisationen EBU

2. EBU er en sammenslutning af radio- og tv-selskaber, som blev oprettet i 1950 og har hovedkvarter i Genève. Den har ikke noget kommercielt sigte. Dens hovedformål er følgende: at varetage sine medlemmers interesser på bl.a. programområdet, det juridiske område og det tekniske område og bistå dem i forbindelse med forhandlinger af enhver art; at fremme samarbejdet mellem medlemmerne indbyrdes og mellem disse og radio- og tv-selskaber i hele verden, herunder navnlig for på enhver tænkelig måde at fremme udvekslingen af radio- og tv-programmer.

3. Der er adgang til aktivt medlemskab af EBU for radio- og tv-selskaber eller grupper af sådanne selskaber, der i et land inden for det europæiske transmissionsområde varetager en ydelse af national karakter og af national betydning. De skal også være forpligtet til at betjene hele den nationale befolkning og de facto betjene mindst en betydelig del deraf; de skal endvidere være forpligtet til at tilbyde — også faktisk — et varieret og alsidigt programudbud for alle dele af befolkningen og skal selv producere en betydelig del af de programmer, der udsendes.

4. Associeringsmedlemskab er åbent for radio- og tv-selskaber eller grupper af sådanne selskaber fra lande uden for det europæiske transmissionsområde, som i deres respektive lande tilbyder en ydelse af national karakter og national betydning og et varieret programudbud.

5. EBU har for tiden 39 aktive medlemmer i 32 lande inden for det europæiske transmissionsområde (hvoraf de fleste er offentlige selskaber) og 61 associerede medlemmer i 38 lande uden for dette område.

II. Eurovisionsnettet

6. Alle aktive medlemmer har mulighed for at deltage i et institutionaliseret udvekslingssystem for tv-programmer, herunder sportsprogrammer, via et europæisk net ved navn Eurovision, og de kan endvidere deltage i en ordning med fælles erhvervelse af tv-rettigheder i forbindelse med internationale sportsarrangementer — de såkaldte »Eurovisionsrettigheder«.

7. Reglerne for erhvervelse af Eurovisionsrettigheder foreskriver, at transmissionsrettighederne til internationale sportsarrangementer sædvanligvis erhverves i fællesskab af samtlige interesserede medlemmer, som derefter deler rettighederne og afgifterne i forbindelse hermed. Når EBU-medlemmer fra to eller flere lande er interesseret i et specifikt sportsarrangement, anmoder de EBU om at forestå koordineringen. Herefter gennemfører enten et medlem i det land, hvor arrangementet finder sted, eller EBU selv de fornødne forhandlinger på samtlige interesserede medlemmers vegne i overensstemmelse med de finansielle parametre og begrænsninger, som medlemmerne har opstillet. Når først forhandlingerne om Eurovisionsrettigheder er indledt, og indtil disse forhandlinger formelt er blevet erklæret resultatløse, må medlemmerne ikke indlede separate forhandlinger om nationale rettigheder.

8. Efter indgåelsen af en Eurovisionsaftale om rettigheder, som dækker flere lande eller hele Eurovisionsområdet, har alle de medlemmer, der indgår i aftalen, ret til fuldt ud at anvende disse rettigheder, uanset hvor stort et område medlemmerne dækker. Medlemmer, der konkurrerer om samme nationale publikum, skal imidlertid nå til indbyrdes enighed om proceduren for tildeling af eneret eller prioritet til et enkelt af medlemmerne. Hvis der ikke kan nås til enighed om en sådan procedure, har samtlige berørte medlemmer ret til ikke-eksklusive rettigheder i det eller de pågældende lande. De medlemmer, der står for dækningen af et arrangement, er, medmindre andet er fastsat, automatisk berettiget til eneret i forhold til andre nationale medlemmer, og de har endvidere prioritet i forhold til udenlandske medlemmer, der transmitterer til samme nationale publikum.

9. Ved arrangementer, der finder sted i et af medlemmernes lande, er der adgang til dækning (et signal bestående af grundlæggende billed- og internationalt lydmateriale) via programudvekslingsordningen Eurovision. Denne programudvekslingsordning er baseret på gensidighed: når et af de deltagende medlemmer dækker et arrangement, især et sportsarrangement, som finder sted på dets eget nationale område, og som eventuelt er af interesse for andre Eurovisionsmedlemmer, tilbyder det sin dækning gratis til alle andre Eurovisionsmedlemmer under forudsætning af, at dette medlem til gengæld vil modtage tilsvarende tilbud fra alle andre medlemmer i forbindelse med arrangementer, som afholdes i deres

(¹) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

respektive lande. Det medlem, der varetager dækningen, stiller også de fornødne infrastrukturer til rådighed for andre interesserede medlemmer, dvs. f.eks. kommentar-bokse. De anmeldte »regler om anvendelse af Eurovisions-signalet« indeholder detaljerede bestemmelser om de øvrige Eurovisionsmedlemmers anvendelse af det tilbydende selskabs signal (grundlæggende billed- og internationalt lydmateriale), som dette selskab har ophavsret til.

10. Hvis et arrangement finder sted uden for Eurovisionsområdet, og dækningen således varetages af et selskab, der ikke er medlem af EBU, skal deltagerne i Eurovisionsaftalen normalt betale en afgift for at benytte dette transmissions-selskabs signal, og denne afgift deler de mellem sig. Der er imidlertid indgået gensidighedsaftaler med transmissions-selskaber uden for det europæiske transmissionsområde, i henhold til hvilke signalet i nogle tilfælde stilles gratis til rådighed for EBU-medlemmer.

III. Underlicensordningen for selskaber, der ikke er medlemmer af EBU

11. Selskaber, der ikke er medlemmer af EBU, tilbydes kontraktmæssig adgang til både de tv-rettig-heder, som EBU-medlemmerne har opnået i henhold til Eurovisions sportsaftaler, og til den relevante dækning af sportsarrangementer, som er omfattet af Eurovisions programudvekslingsordning. Efter anmodning fra Kommissionen har EBU for nylig revideret regelsættet for tildeling af underlicenser til ikke-medlemmer. I henhold til det nye regelsæt vil underlicenser nu kunne opnås på de vilkår, der redegøres for i det følgende.

12. Tværnationale kanaler, der ikke er medlemmer, vil få tildelt underlicens af EBU selv, hvorimod nationale kanaler vil få tildelt underlicens fra det eller de EBU-medlemmer, der har erhvervet rettighederne for det pågældende land.

13. Underlicenser er normalt kun tilgængelige til forskudte transmissioner og nyhedsreportager. Hvis rettighederne til et givet sportsarrangement af en eller anden grund ikke udnyttes af EBU-medlemmerne (eller EBU-medlemmet) i det eller de pågældende lande, vil der imidlertid også kunne udstedes underlicens til direkte transmission. Hvis det eller de relevante EBU-medlemmer ikke transmitterer noget overhovedet, vil ikke-medlemmer have ret til ubegrænset direkte transmission. Hvis EBU-medlemmerne (eller et EBU-medlem) kun transmitterer sammendrag af indtil 25 minutters varighed, vil der være adgang til underlicenser til direkte transmissioner fra arrangementer, der finder sted før kl. 18.00 eller efter kl. 22.00. Med hensyn til arrangementer, der afholdes mellem disse to tidspunkter, vil det kun være tilladt at udsende forskudte transmissioner fra kl. 22.00.

14. Benytter de relevante EBU-medlemmer selv rettighederne, vil der kun kunne udstedes underlicenser til forskudte transmissioner, og disse underlicenser vil være behæftet med forskellige udsendelsesforbud, som vil variere fra sag til sag.

Hvis de pågældende EBU-medlemmer kun transmitterer udvidede sammendrag af mellem 25 og 55 minutters varighed fra et arrangement (eller fra en enkelt konkurrencedag), varer udsendelsesforbuddet indtil kl. 01.00 den følgende dag, når der er tale om underlicenser til tværnationale kanaler, og indtil 15 minutter efter afslutningen af det nationale EBU-medlems transmission, når det drejer sig om underlicenser til nationale kanaler.

Hvis EBU-medlemmerne transmitterer mere end 55 minutter fra et arrangement (eller fra en enkelt konkurrencedag), opereres der med et andet udsendelsesforbud, som afhænger af arrangementets varighed. I forbindelse med arrangementer, der højst varer én dag, løber udsendelsesforbuddet — i forbindelse med underlicenser til tværnationale kanaler — frem til fire timer efter afslutningen af EBU-medlemmernes sidste transmission fra arrangementet i den bedste sendetid (mellem kl. 18.00 og kl. 01.00) i de lande, der dækkes af den tværnationale kanal. Er der tale om underlicenser til nationale kanaler, varer udsendelsesforbuddet indtil fire timer efter den første transmission i den bedste sendetid foretaget af det nationale EBU-medlem, der udsteder underlicensen. For arrangementer, der varer mere end én dag, gælder udsendelsesforbuddet indtil kl. 02.00 på dagen efter hver konkurrencedag, og det uanset om det drejer sig om underlicenser til nationale eller tværnationale kanaler.

15. I tilknytning til udsendelsesforbuddet gælder der forskellige restriktioner med hensyn til antallet af transmissioner og udsendelsestidspunktet. Underlicensmodtagerne er berettiget til to transmissioner i tilfælde af tværnationale, specialiserede sportskanaler, og til kun én transmission i alle andre tilfælde. Hvis arrangementet varer mere end én dag, har underlicensmodtagerne ikke ret til at transmittere i den bedste sendetid (mandag til fredag: 06.00-09.00, 12.00-14.00, 18.00-01.00; lørdag til søndag: 12.00-01.00). I forbindelse med De Olympiske Lege, verdensmesterskaberne og europamesterskaberne i atletik samt verdensmesterskaberne og europamesterskaberne i fodbold er der endvidere begrænsninger med hensyn til mængden af daglige transmissioner. Den maksimale tilladte daglige transmission fra sommerlegene er 180 minutter for tværnationale sportskanaler og 75 minutter for andre kanaler, fra vinterlegene og atletikmesterskaberne er det 120 minutter for tværnationale sportskanaler og 60 minutter for andre kanaler, og fra fodboldmesterskaberne er det 45 minutter pr. kamp for tværnationale sportskanaler og 25 minutter for andre kanaler.

16. Adgang til nyhedsdækning af sportsarrangementer tilbydes ikke-medlemmer på et strengt gensidigt grundlag. Ikke-medlemmer vil være berettiget til at transmittere op til to nyhedsreportager af hver højst 90 sekunders varighed eller op til tre nyhedsreportager af hver højst 60 sekunders varighed pr. arrangement eller pr. konkurrencedag. De enkelte reportager skal indgå i en regelmæssigt programmat nyhedsudsendelse.

17. Underlicensafgiften vil inkludere en afgift for transmissionsrettigheder (rettighedsafgift); et bidrag til omkostningerne til produktion af signalet (når indehaveren af en underlicens benytter EBU-medlemmernes signal i stedet for at producere egen dækning); en afgift for rutning af signalet (når indehaveren af en underlicens vælger at få signalet via Eurovisionsnettet i stedet for at benytte sit eget system til rutning af det); og en afgift for teknisk og administrativ koordinering. Ved beregningen af rettighedsafgiften vil der blive taget højde for den afgift, som EBU-medlemmerne oprindeligt har betalt, omfanget af de rettigheder, der er forbundet med en underlicens, samt antallet af tv-husstande, der dækkes af underlicensmodtageren. Bidraget til omkostningerne til produktion af signalet beregnes på grundlag af antallet af kanaler, der deler signalet, varigheden af underlicensmodtagerens retransmission eller optagelse, og der vil endvidere blive taget hensyn til, om der transmitteres direkte eller forskudt. Den faktiske afgift for det signal, som underlicensmodtageren ønsker til brug for forskudte transmissioner, vil på timebasis f.eks. være følgende: skisport (større arrangementer): 7 440 sfr., fodbold (almindelige kampe): 3 500 sfr., tennis: 4 500 sfr. Udgifterne til rutning af signalet vil andrage mellem 560 sfr. og 1 400 sfr. for en blok på 15 minutter, alt afhængigt af afstanden og varigheden af transporten. Koordineringsomkostningerne vil andrage 1 500 sfr. pr. transmission.

18. For nyhedsdækning vil der ikke blive afkrævet nogen afgift for transmissionsrettigheder, men kun et engangsbidrag til omkostningerne til produktionen af signalet, til netværket og til koordinationsomkostningerne. Denne afgift vil andrage 125 sfr. for hver blok på 30 sekunder og for hver million tv-husstande, der kan modtage det pågældende program.

19. Skulle der opstå uenighed, afgøres underlicensafgiften for både egentlige transmissioner og nyhedsreportager ved voldgift.

IV. Den af Kommissionen påtænkte beslutning

Kommissionen påtænker at træffe en positiv beslutning om de anmeldte regler. Inden da opfordrer den alle interesserede tredjeparter til inden for en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger med angivelse af referencen »IV/32.150 — EBU-Eurovision System« til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktoratet for Karteller, Misbrug af Dominerende
Markedsstilling og Andre Former for Konkurrencefor-
drejning I
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles.

Den fuldstændige ordning for udstedelse af underlicenser til transmission af Eurovisionsprogrammer til selskaber, der ikke er medlemmer af EBU, vil blive fremsendt til eventuelle interesserede parter, såfremt de fremsætter anmodning herom med angivelse af ovenstående reference. Anmodninger sendes til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Afdeling IV/B-4
Avenue de Cortenberg 158
B-1040 Bruxelles
(telefax (02) 236 08 08).